

ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA

JUDr. Adriana Krajníková

Kuzmányho č.57, Košice, tel.: 0903 602 240, e-mail: krajada@gmail.com
zap. v zozname advokátov Slovenskej advokátskej komory pod č. 985

Okresný súd Martin
E. B. Lukáča č. 2A
036 61 Martin

V Košiciach, dňa 22.10.2022

K sp. zn.: 3T

ZÁVEREČNÁ REČ

Obv.:

Zast.: JUDr. Adriana Krajníková, advokátka, Kuzmányho č. 57, Košice

V prejednávanej trestnej veci sa podľa obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Martin zo dňa 14.10.2021 sp. zn. 2 Pv 76/21/5506-15 dáva obžalovanej za vinu prečin porušovania povinností podľa § 290a ods. 1 Trestného zákona spáchaný tým, že pokračovacím konaním odoprela vykonať a úmyselne nevykonala povinnosť uloženú orgánom verejnej moci na ochranu života a zdravia osôb.

S poukazom na § 290a ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 285 písm. b) Trestného poriadku skutok nie je trestným činom.

Povinnosť v zmysle znenia obžaloby uložená Úradom verejného zdravotníctva SR (ďalej aj len ÚVZ SR) na ochranu verejného zdravia podľa zákona č. 355/2007 Z. z. nie je povinnosť uložená orgánom verejnej moci na ochranu **života a zdravia osôb.**

I.

Dotknuté články ústavy, medzinárodných zmlúv, zákonov a judikatúra

Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd: Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Rozsudok musí byť vyhlásený verejne, ale

tlač a verejnosť môžu byť vylúčené buď po dobu celého, alebo časti procesu v záujme mravnosti, verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti v demokratickej spoločnosti, alebo keď to vyžadujú záujmy maloletých alebo ochrana súkromného života účastníkov alebo, v rozsahu považovanom súdom za úplne nevyhnutný, pokiaľ by, vzhľadom na osobitné okolnosti, verejnosť konania mohla byť na ujmu záujmom spravodlivosti.

Čl. 7 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd: Nikoho nemožno odsúdiť za konanie alebo opomenutie, ktoré v čase, keď bolo spáchané nebolo podľa vnútroštátneho alebo medzinárodného práva trestným činom. Takisto nesmie byť uložený trest prísnejší, než aký bolo možné uložiť v čase spáchania trestného činu.

Čl. 1 ods. 1 Ústavy SR: Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a **právny štát**. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo.

Čl. 2 ods. 2 Ústavy SR: Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Čl. 17 ods. 2 Ústavy SR: Nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

Čl. 46 ods. 1 Ústavy SR: Každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Čl. 49 Ústavy SR: Len zákon ustanoví, ktoré konanie je trestným činom a aký trest, prípadne iné ujmy na právach alebo majetku možno uložiť za jeho spáchanie.

Čl. 123 Ústavy: Ministerstvá a iné orgány štátnej správy na základe zákonov a v ich medziach môžu vydávať všeobecne záväzné právne predpisy, ak sú na to splnomocnené zákonom. Tieto všeobecne záväzné právne predpisy sa vyhlasujú spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Čl. 144 ods. 1 Ústavy SR: Sudcovia sú pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 a zákonom.

Čl. 152 ods. 4 Ústavy SR: Výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Čl. 1 ods. 2 Ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu: Základnou úlohou verejnej moci v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu je vykonávať všetky potrebné opatrenia *na obranu štátu a zachovanie jeho bezpečnosti, na ochranu života a zdravia osôb, na ochranu majetku, na dodržiavanie základných práv a slobôd, na odvrátenie ohrozenia alebo na obnovu narušeného hospodárstva, najmä riadneho fungovania zásobovania, dopravy a verejných služieb v obciach a na riadne fungovanie ústavných orgánov.*

§ 1 ods. 1 Zák. č. 400/2015 Z.z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky: Tento zákon upravuje základné pravidlá tvorby všeobecne záväzných právnych predpisov (ďalej len „právny predpis“), ktorými sú Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ústavné zákony, zákony, nariadenia vlády Slovenskej republiky (ďalej len „nariadenie vlády“), vyhlášky a opatrenia ministerstiev, ostatných ústredných orgánov štátnej správy, iných orgánov štátnej správy a Národnej banky Slovenska a ich vyhlasovanie v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (ďalej len „zbierka zákonov“).

§ 15 Zák. č. 400/2015 Z. z.: O všetkom, čo bolo v zbierke zákonov vyhlásené, sa má za to, že dňom vyhlásenie sa stalo známym každému, koho sa to týka.

§ 1 Zák. č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia: Tento zákon ustanovuje
a) organizáciu a výkon verejného zdravotníctva,
f) opatrenia orgánov štátnej správy na úseku verejného zdravotníctva (ďalej len „orgány verejného zdravotníctva“) pri ohrozeniach verejného zdravia,
g) povinnosti fyzických osôb a právnických osôb pri ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia.

§ 2 ods. 1 Zák. č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia: Na účely tohto zákona

a) verejné zdravotníctvo je systém zameraný na ochranu, podporu a rozvoj verejného zdravia,
b) verejné zdravie je úroveň zdravia spoločnosti, ktorá zodpovedá úrovni poskytovanej zdravotnej starostlivosti, ochrany a podpory zdravia a ekonomickej úrovni spoločnosti.

§ 2 ods. 1 Trestného poriadku: Nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

§ 2 ods. 7 Trestného poriadku: Každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak.

§ 280 ods. 2 Trestného poriadku: Súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok, služobné previnenie alebo disciplinárne previnenie, o ktorých je tento orgán príslušný rozhodovať.

§ 285 písm. b) Trestného poriadku: Súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak skutok nie je trestným činom.

Rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.12.2013 sp. zn. 1Sžpu/1/2009:

Podľa čl. 49 ústavy len zákon ustanoví, ktoré konanie je trestným činom a aký trest, prípadne iné ujmy na právach alebo majetku možno uložiť za jeho spáchanie.

Nález Ústavného súdu SR zo dňa 8.12.2021 sp. zn. PL. ÚS 4/2021:

Ustanovenie § 4 ods. 1 písm. g) zákona a § 48 ods. 4 písm. aa) č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2 a 3 a s čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 28.10.2014 sp. zn. I. ÚS 615/2014:

V zmysle svojej judikatúry považuje ústavný súd za protiústavné aj arbitrárne tie rozhodnutia, ktorých odôvodnenie je úplne odchylné od veci samej alebo aj extrémne nelogické so zreteľom na preukázané skutkové a právne skutočnosti.

Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 20.5.2009 sp. zn. PL. ÚS 17/08:

Materiálny právny štát sa nezakladá na zdanlivom dodržiavaní práva či na formálnom rešpektovaní jeho obsahu spôsobom, ktorý predstiera súlad právne významných skutočností s právnym poriadkom.

Podstata materiálneho právneho štátu spočíva v uvádzaní platného práva do súladu so základnými hodnotami demokraticky usporiadanej spoločnosti a následne v dôslednom uplatňovaní platného práva bez výnimiek založených na účelových dôvodoch.

Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 7.1.1998 sp. zn. II. ÚS 48/97:

Neoddeliteľnou súčasťou princípov právneho štátu zaručeného podľa čl. 1 ústavy je aj princíp právnej istoty. Tento spočíva okrem iného v tom, že všetky subjekty práva môžu odôvodnene

očakávať, že príslušné štátne orgány budú konať a rozhodovať podľa platných právnych predpisov, že ich budú správne vykladať a aplikovať.

Medzi základné znaky a predpoklady právneho štátu a zároveň aj právnej istoty občanov ako jeho základného atribútu patrí zachovávať ústavu, zákony, ako aj všetky záväzné právne predpisy všetkými štátnymi i samosprávnymi orgánmi, inštitúciami, právnickými i fyzickými osobami v usporiadanom demokratickom zriadení, a tým zabezpečiť dôveru v právo.

II. Obsah obžaloby

V prejednávanej trestnej veci sa obžalovanej podľa obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Martin zo dňa 14.10.2021 sp. zn. 2 Pv 76/21/5506-15 dáva za vinu prečin porušovania povinností podľa § 290a ods. 1 Trestného zákona spáchaný tým, že pokračovacím konaním odoprela vykonať a úmyselne nevykonala povinnosť uloženú orgánom verejnej moci na ochranu života a zdravia osôb.

Vychádzajúc z obsahu obžaloby však obžalovaná odoprela vykonať a úmyselne nevykonala povinnosť na ochranu **verejného zdravia** (zák. č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia), nie povinnosť na ochranu **života a zdravia osôb** (ústavný zák. č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu). Obžaloba si odporuje v deklarovaní porušenej povinnosti nariadenej podľa zákona č. 355/2007 Z. z. s povinnosťou konštatovanou podľa § 290a ods. 1 Trestného zákona náležiacou do ústavného zákona č. 227/2002 Z. z.

Právny systém Slovenskej republiky rozlišuje 3 stupne ohrozenia: **1.** ohrozenie verejného zdravia - ochrana sa poskytuje podľa zákona č. 355/2007 Z. z., **2.** ohrozenie civilného obyvateľstva – ochrana sa poskytuje podľa zákona č. 42/1994 Z. z., **3.** ohrozenie bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu vrátane ochrany života a zdravia osôb – ochrana sa poskytuje podľa ústavného zákona č. 227/2002 Z. z.

Podľa obžaloby prokurátora je tak objektom skutku podľa § 290a ods. 1 Trestného zákona **verejné zdravie** podľa zákona č. 355/2007 Z. z., čo je právna zmätočnosť.

S poukazom na znenie zákona je však objektom skutku podľa § 290a ods. 1 Trestného zákona **život a zdravie osôb** ako súčasť **obrany a bezpečnosti štátu** podľa **ústavného zákona č. 227/2002 Z. z.**

Objektívna stránka skutku podľa § 290a ods. 1 Trestného zákona teda nespočíva v odopretí vykonať alebo v nevykonaní povinnosti uloženej orgánom verejnej moci na ochranu verejného zdravia podľa zákona č. 355/2007 Z. z. - ako to vyplýva z opisu skutku podľa obžaloby, kde porušené povinnosti sú uložené na základe „vyhlášok ÚVZ SR“ podľa cit. zákona, ale spočíva v odopretí povinnosti uloženej na ochranu **života a zdravia osôb** ako súčasť obrany a bezpečnosti štátu podľa ústavného zákona č. 227/2002 Z. z., čo objektívne nie je (nemôže byť) predmetom „vyhlášok“ ÚVZ SR podľa zákona č. 355/2007 Z. z. Túto absurdnú „rovniciu“ porušenia povinnosti na ochranu **života a zdravia osôb** spáchanú útokom voči **verejnemu zdraviu** vytvoril vyšetrovateľ v uznesení o vznesení obvinenia a následne prokurátor vo svojej obžalobe, pričom ide o absurdný rozpor celého prípravného konania a obžaloby so zákonom. Neexistujúcemu prečinu podľa § 290a ods. 1 Trestného zákona spočívajúcemu v porušení povinností na ochranu verejného zdravia prispôsobili celé trestné konanie.

Subjektom je trestne zodpovedná osoba, ktorá mala povinnosť uloženú na ochranu **života a zdravia osôb** ako súčasť obrany a bezpečnosti štátu podľa ústavného zákona č. 227/2002 Z. z., nie povinnosť uloženú na ochranu verejného zdravia podľa zákona č. 355/2007 Z. z.

Subjektívna stránka spočíva v úmyselnom konaní vyhnúť sa povinnosti uloženej na ochranu **života a zdravia osôb** ako súčasti obrany a bezpečnosti štátu podľa ústavného zákona č. 227/2002 Z. z., nie povinnosti uloženej na ochranu verejného zdravia podľa zákona č. 355/2007 Z. z.

S poukazom na Uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 28.10.2014 sp. zn. I. ÚS 615/2014 je právna kvalifikácia skutku porušenia povinnosti na ochranu života a zdravia osôb (ústavný zákon č. 227/2002 Z. z.) podľa § 290a ods. 1 Trestného zákona z dôvodu porušenia povinnosti na ochranu verejného zdravia (zákon č. 355/2007 Z. z.) protiústavná aj arbitrárna, zároveň je s poukazom na uvedený rozpor extrémne nelogická a nezmyselná.

Okresný prokurátor v rozpore s čl. 152 ods. 4 Ústavy SR nerozlišujúc v právnom systéme Slovenskej republiky tri stupne ohrozenia a ochrany a pojem „život a zdravie osôb“, ako právny inštitút ústavného zákona č. 227/2002 Z. z., aplikuje na právne akty vo veci ohrozenia a ochrany „verejného zdravia“ podľa zákona č. 355/2007 Z. z.

Obžalovaná znova poukazuje aj na komentár k § 290a Trestného zákona (Čentěš a spol.) v spojení s čl. 1 ods. 2 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z.:

„Novelou Trestného zákona (zákonom č. 204/2013 Z. z.) boli zakotvené dve nové skutkové podstaty, ktoré nadväzujú na ústavnú úpravu v ústavnom zákone č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov.

Pri definovaní zákonných znakov týchto skutkových podstát sa čiastočne prebrala terminológia z citovaného ústavného zákona.

Ďalším zákonným znakom skutkovej podstaty pri trestnom čine podľa § 290a je odopretie vykonať alebo úmyselne nevykonať povinnosť a v prípade § 290b vyhnúť sa povinnosti, ktorá je uložená na obranu štátu a zachovanie jeho bezpečnosti, na ochranu života a zdravia osôb, na ochranu majetku, na dodržiavanie základných práv a slobôd, na odvrátenie ohrozenia alebo na obnovu narušeného hospodárstva, najmä riadneho fungovania zásobovania, dopravy a verejných služieb v obciach na riadne fungovanie ústavných orgánov. Ide o povinnosti, ktoré ukladá orgán verejnej moci a to bez ohľadu na to, či sú uložené citovaným ústavným zákonom alebo na jeho základe“.

Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že porušením povinností uložených na ochranu verejného zdravia podľa zákona č. 355/2007 Z. z. citovaných v obžalobe **o b j e k t í v n e** nemožno spáchať prečin porušenia povinností uložených na ochranu života a zdravia podľa ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. Objektívne nejde o prečin podľa § 290a Trestného zákona, ktorý vo svojej **skutkovej podstate priamo definuje zákonné znaky tohto skutku** podľa čl. 1 ods. 2 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. Uvedenú skutočnosť obžalovaná opakovane prednášala v prípravnom konaní, konajúci prokurátor ju však ignoroval, navyše ide o právnu otázku, ktorá sa nedokazuje a prokurátor ju pozná.

V prejednávanej veci nie je naplnený ani jeden zo základných znakov skutkovej podstaty posudzovaného trestného činu podľa § 290a Trestného zákona, kde pre účely uznania viny musia byť naplnené všetky 4 znaky.

Konanie obžalovanej nie je posudzovaným ani žiadnym iným trestným činom.

III.

Skutočný právny stav veci

Predmetom tohto nezákonného trestného konania je porušenie povinností uložených podľa zákona č. 355/2007 Z. z., čo s poukazom na § 1 písm. a), f), g), § 2 ods. 1, § 57 cit. zákona patrí do konania o správnom delikte.

S poukazom na § 241 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku súd postúpi vec inému orgánu, v danom prípade to však nie je možné, pretože nejde o prípad podľa citovaného ustanovenia.

1.

V prvom rade Posudzované „Vyhlášky ÚVZ“ nie sú všeobecne záväzné právne predpisy a obžalovanú nezaväzovali.

Definícia všeobecne záväzného právneho predpisu ústredného orgánu štátnej správy (ktorým má byť pre účely vydávania covidových opatrení ÚVZ SR) je uvedená v § 1 ods. 1 zákona č. 400/2015 Z. z., kde podľa ústavného direktíva v čl. 123 Ústavy SR v spojení s § 19 ods. 1, ods. 2 cit. zákona takýto predpis musí byť obligatórne vyhlásený v **Zbierke zákonov SR**.

Podľa § 15 cit. zákona iba o všetkom, čo bolo v zbierke zákonov vyhlásené, sa má za to, že dňom vyhlásenia sa stalo známym každému, koho sa to týka.

S poukazom na § 5 ods. 1, ods. 2 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy je zrejmé, že „Vyhlášky ÚVZ SR“ nie sú právne predpisy miestnych orgánov štátnej správy vyhlasované vo Vestníku vlády SR.

Vestník vlády teda nie je s poukazom na Ústavu SR publikačným nástrojom jednak ústredných orgánov štátnej správy, tým je podľa čl. 123 ústavy v spojení s § 1 ods. 1 zákona č. 400/2015 Z. z. výlučne zbierka zákonov, zároveň vestník vlády nepožíva prezumpciu poznania podľa § 15 zákona č. 400/2015 Z. z. ako zbierka zákonov, takže subjekt súkromného práva vestník vlády nepozná a nemá právnu povinnosť poznať.

Na doplnenie obžalovaná uvádza ďalšiu právne významnú skutočnosť, že posudzované „Vyhlášky ÚVZ SR“ nie sú vydané v procese kolektívnej legislatívnej tvorby podľa § 2 ods. 3 zákona č. 400/2015 Z. z., čo je ústavno-zákonnou podmienkou vydania všeobecne záväzného vykonávacieho právneho predpisu ústredného orgánu štátnej správy podľa čl. 123 Ústavy SR v spojení s § 1 ods. 1 cit. zákona, ale tieto akty sú vydané jedným (!) štátnym úradníkom – hlavným hygienikom SR.

S poukazom na **čl. 1 ods. 1 Ústavy SR** Slovensko je demokratický, právny štát a je vylúčené, že všeobecne záväzné právne predpisy vydá jedným (!) štátnym úradníkom. Takáto „legislatíva“ zodpovedá fašistickému štátu nacistického Nemecka.

Bez ohľadu na akýkoľvek názor Ústavného súdu na tieto „vyhlášky“, pokiaľ je v rozpore s citovanými ustanoveniami ústavy a zákona č. 400/2015 Z. z., platí s poukazom na čl. 1 ods. 1 Ústavy SR princíp **zvrchovanosti ústavy**, nie princíp zvrchovanosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedeného vyplýva, že s poukazom na čl. 123 Ústavy SR v spojení s § 1 ods. 1 zákona č. 400/2015 Z. z., § 15, § 19 ods. 1, ods. 2 cit. zákona „Vyhlášky ÚVZ SR“ nie sú všeobecne záväzné vykonávacie právne predpisy vyhlásené v zbierke zákonov, obžalovanú nezaväzovali, nemala povinnosť ich poznať ani plniť.

2.

Nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 8.12.2021 sp. zn. PL. ÚS 4/2021 bol vyhlásený **n e s ú l a d 4 ods. 1 písm. g) zákona č. 355/2007 Z. z. a § 48 ods. 4 písm. aa) cit. zákona**, podľa ktorých ustanovení boli nariadené posudzované „Vyhlášky ÚVZ SR“. Obžalovaná poznamenáva, že v čase ich vydania bolo písmeno **aa)** o ktorom rozhodol ústavný súd, označené ako písmeno **z)**, de iure ide o totožné znenia ustanovení zákona.

S poukazom na čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, § 91 a nasl. zákona č. 314/2018 Z. z. na podklade neúčinných právnych aktov konať nemožno.

S poukazom na Nález Ústavného súdu SR zo dňa 6.12.2017 sp. zn. I. ÚS 575/2016 nerešpektovanie rozhodnutia ústavného súdu zo strany inej osoby je trestným činom podľa § 350 Trestného zákona.

S poukazom na uvedené v bode 1. a 2. a zásadu *iura novit curia* obžalovaná nemala právnu povinnosť poznať a plniť ako „všeobecne záväzný právny predpis“ „Vyhlášky ÚVZ SR“ vydané jedným štátnym úradníkom a publikované vo vestníku vlády, takú právnu povinnosť má len voči právnym predpisom vyhláseným v Zbierke zákonov SR, zároveň tieto „vyhlášky“ sa z dôvodu neústavnosti ustanovení, podľa ktorých boli vydané, stali neúčinné a na ich podklade nemožno konať vôbec. Preto z oboch uvedených dôvodov nemožno vec prejednať ani pred iným orgánom, čo súd vie a vedieť musí.

IV. Záverečný návrh

Obžalovaná k výzve súdu na predloženie návrhov na vykonanie dokazovania uvádza, že s poukazom na neprítomnosť základných znakov skutkovej podstaty podľa § 290a ods. 1 Trestného zákona v jej konaní v zmysle znenia obžaloby nejde o uvedený prečin, preto nie je daný zákonný dôvod na akékoľvek skutkové dokazovanie, toto by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania a bolo by predlžovaním právnej neistoty obžalovanej; zároveň právne otázky sa nedokazujú.

Ohľadne nariadeného termínu hlavného pojednávania na deň 24.10.2022 obžalovaná uvádza, že tento jej bol riadne oznámený a berie ho na vedomie. Žiada, aby hlavné pojednávanie sa konalo a meritórne rozhodlo aj v jej neprítomnosti. Nevyužíva svoje právo byť prítomná na tomto pojednávaní ani na prednesení záverečných rečí. Ako záverečnú reč žiada vybaviť predmetné podanie „Záverečná reč“. Obžalovaná žiada o doručenie zápisnice z hlavného pojednávania na e-mailovú adresu obhajkyne.

Na základe uvedených skutočností a s poukazom na čl. 1 ods. 1, čl. 2 ods. 2, čl. 46 ods. 1, ods. 2, čl. 144, čl. 152 ods. 4 Ústavy SR, § 285 písm. b) Trestného poriadku [s akcentom na zdržanie sa konania konajúcich subjektov podľa § 326 ods. 1 písm. a), § 326a Trestného zákona] obžalovaná navrhuje **oslobodiť ju** spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Martin, pretože **nevykonanie povinnosti uloženej podľa zákona č. 355/2007 Z. z. nie je porušením povinnosti podľa ústavného zákona č. 227/2002 Z. z., nejde tak o prečin podľa § 290a ods. 1 Trestného zákona.**

S poukazom na časť III. záverečnej reči, na podklade nezáväzného a neúčinného právneho aktu nemôže vec prejednať ani iný (správny) orgán, pretože orgány verejnej moci sú viazané iba záväznými a účinnými právnymi aktmi a iba na podklade takýchto môžu konať (čl. 2 ods. 2 Ústavy SR).

í v z.
JUDr. Adriana Krajníková

Príl.: Plnomocenstvo